

fi, una dona com a priora de la Congregació, càrrec que fins ara sempre havien ostentat els homes. És així que la senyora Maria Juanola i Garriga ha adquirit un protagonisme impensable uns anys enrere.

90 anys consecutius | El dilluns de Pasqua la població de les Planes d'Hostoles celebra l'Homenatge a la Vellesa, acte que també es fa en altres poblacions, però el que crida l'atenció és que en aquesta població –a més de les de Cogolls i les Encies–, fa noranta anys que ho festegen, i continua essent una festa ben viva.

Un mes literari i llibertí | «Qui no fulleja a Olot no fulleja enlloc» és el títol escollit per definir els actes que s'han celebrat durant l'Abril Literari i que anualment es fan a la capital de la Garrotxa. Enguany l'esdeveniment s'ha dedicat a la literatura eròtica, i a través de diferents cicles s'ha constatat fins a quin punt el sexe i l'eroticisme s'han traslladat a la literatura en diverses èpoques. Es volia donar una mica d'alegria en temps de crisi, deien els organitzadors; així, s'ha parlat de Bocaccio i la literatura eròtica barroca, d'*El poema de la rosa als llavis* o del col·lectiu Ofèlia Dracs. S'han fet diversos cicles de recitals de poesia, concerts, cinema, teatre, lectures, espectacles infantils, a més de diferents presentacions de llibres. I, com cada any, l'Abril Literari ha estat el marc del lliurament dels premis Ciutat d'Olot.

EL GIRONÈS *dani vivern*

Alguna cosa grossa es cou a Quart

| Projecte d'instal·lacions esportives a l'engròs, el que l'empresari Pere Costa somnia –i començarà a fer realitat– al poble de Quart. Faraònic, diuen alguns... Perquè incorpora pista de gel, velòdrom, piscina, centre de medicina esportiva, fisioteràpia i altres instal·lacions? Perquè ocuparà uns 22.000 m²? N'hi ha que, d'això, en diem fer les coses a l'americana: grans físicament i conceptualment, amb previsió suficient d'espai i de comunicacions presents i futures, amb objectius clars i amb els mitjans ben calculats.

Obres força més faraòniques s'estan fent no gaire lluny d'aquí, però amb la manera de fer nostrada, la de tota la vida: improvisació, fer i desfer i manca d'informació en són els símptomes. *Tam absurda videris...*

La Pla Dalmau tanca als 105 anys

| Passades força setmanes del tancament de la llibreria Pla Dalmau, encara hi ha gironins que se'n sorprenen. I pel posat que fan, es nota que la sorpresa conté un pessic notable d'incredulitat: és com si els hagués desaparegut una peça de la Girona immutable, i de la qual donaven per segura la durada indefinida. Un negoci de més de cent anys és un referent cert en qualsevol

entorn ciutadà. Però ho és més encara un establiment de les característiques de la Pla Dalmau, que la majoria recordarem amb la seva imatge de quantenia la seu a la Rambla: una llibreria d'aspecte britànic, tot fusta sòlida, amb moqueta, amb un ambient de biblioteca que s'imposava només d'entrar-hi, i unes dependents a joc, displicents, flegmàtiques, i amb una certa nota d'orgull per estar despatxant en aquell bastió refugi de bibliòmans. I és que, com certs sagraments, la Pla Dalmau imprimia un caràcter, de manera que comprar-hi un llibre tenia un no sé què de ritual que avui ja podem anar buscant amb un flabiol sonant...

La recerca científica a Girona: cal créixer més

| La fundació privada Institut de Recerca Biomèdica de Girona (IdIBGi) fa cinc anys que funciona, i s'ha anat afermant decididament en la seva trajectòria d'investigació. Que ara passi a ser un Cerca (centre de recerca català) finançat amb diner públic pot augmentar-ne exponencialment les funcions, i fer que Girona surti al mapa europeu de la recerca d'alt nivell en el terreny biomèdic. La potenciació d'aquest camp científic hauria de ser un dels motors de la Girona i la Catalunya del segle XXI, ja que la genètica, la biologia i les seves aplicacions estan en plena eclosió a escala mundial. Però l'empresa privada també hi hauria de posar tot el seu interès si es vol mantenir i augmentar el potencial d'iniciatives com aquesta, i no deixar-ho tot a mans de l'Administració. Tenim bons investigadors, capacitat i disponibilitat. Sabrem aprofitar-ho al màxim? Potser d'una vegada Girona aprendrà a seguir el model d'inversió en investigació científica que tan bon resultat ha donat als països escandinaus?

